SMERNICA RADY 2013/43/EÚ

z 22. júla 2013

ktorou sa mení smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o voliteľné a dočasné uplatňovanie mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti v súvislosti s dodaním určitého tovaru a poskytovaním určitých služieb, ktoré sú náchylné na podvod

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 113,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([1]),

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ([2]),

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) V smernici Rady 2006/112/ES ([3]) sa stanovuje, že daň z pridanej hodnoty (DPH) platí každá zdaniteľná osoba, ktorá uskutočňuje transakcie zahrňujúce zdaniteľné dodanie tovaru alebo zdaniteľné poskytovanie služieb. Pre cezhraničné transakcie a určité tuzemské vysoko rizikové odvetvia sa však stanovuje prenesenie povinnosti platiť DPH na osobu, ktorej sa dodáva tovar alebo poskytujú služby (mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti).

(2) Vzhľadom na závažnosť podvodov s DPH by sa členským štátom malo umožniť dočasne uplatňovať mechanizmus, v rámci ktorého by sa povinnosť platiť DPH v súvislosti s dodaním určitých kategórií tovaru a poskytovaním určitých kategórií služieb preniesla na osobu, v prospech ktorej sa zdaniteľné dodanie tovaru alebo zdaniteľné poskytnutie služieb uskutočňuje, vrátane prípadu, keď tieto kategórie nie sú uvedené v článku 199 smernice 2006/112/ES, ani nepodliehajú osobitným výnimkám, ktoré sa udelili členským štátom.

(3) Na tento účel Komisia v roku 2009 predložila návrh, ktorý obsahuje zoznam viacerých druhov tovaru a služieb, na ktoré by sa mohol počas obmedzeného obdobia uplatňovať mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti. Rada rozhodla o rozdelení návrhu a prijala smernicu Rady 2010/23/EÚ ([4]), ktorá sa však vzťahovala len na emisné kvóty skleníkových plynov, keďže situácia v tejto oblasti z hľadiska podvodov si vyžadovala okamžitú reakciu. Rada súčasne prijala politický záväzok pokračovať v rokovaniach o zostávajúcej časti návrhu Komisie.

(4) Odvtedy sa vyskytli podvody aj v iných odvetviach, a preto by sa do zostávajúcej časti návrhu Komisie mali, pokiaľ ide o vopred stanovený zoznam tovaru a služieb, na ktoré by sa mohol uplatňovať mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti, doplniť nové druhy tovarov a služieb. Konkrétne dochádza k podvodom v súvislosti s dodaním plynu a elektriny, poskytovaním telekomunikačných služieb a dodaním herných konzol, tabletov a laptopov, obilnín, priemyselných plodín vrátane olejnatých semien a cukrovej repy, ako aj surových kovov a kovových polotovarov vrátane vzácnych kovov.

(5) Zavedenie mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti zameraného na uvedený tovar a uvedené služby, ktoré sú podľa nedávnych skúseností osobitne náchylné na podvod, by – na rozdiel od jeho všeobecného uplatňovania – nemalo nepriaznivo ovplyvniť základné zásady systému DPH, akou je napríklad zásada rozdelených platieb.

(6) Vopred stanovený zoznam, z ktorého si členské štáty môžu vyberať, by sa mal obmedziť na dodanie tovaru a poskytnutie služieb, ktoré sú podľa nedávnych skúseností osobitne náchylné na podvod.

(7) Pri uplatňovaní mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti majú členské štáty možnosť podľa vlastného uváženia určiť podmienky pre uplatňovanie tohto mechanizmu vrátane stanovenia prahových hodnôt, kategórií dodávateľov alebo príjemcov, na ktorých sa tento mechanizmus môže uplatňovať, a pre čiastočné uplatňovanie mechanizmu v rámci jednotlivých kategórií.

(8) Keďže mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti je dočasným opatrením na obdobie, kým sa prijmú dlhodobejšie legislatívne riešenia na zvýšenie odolnosti systému DPH voči podvodom v oblasti DPH, mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti stanovený v článku 199a smernice 2006/112/ES by sa mal uplatňovať len počas obmedzeného obdobia.

(9) S cieľom zabezpečiť, aby sa mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti mohol uplatňovať dostatočne dlhý čas na to, aby bol účinný a umožnil vykonanie následného hodnotenia, je potrebné predĺžiť súčasné obdobie uplatňovania, ktoré končí 30. júna 2015. Rovnako by sa mal na neskôr posunúť aj dátum, dokedy sa má uskutočniť hodnotenie, ako aj dátum, dokedy sa majú oznámiť zmeny vo vývoji podvodnej činnosti.

([1]) Ú. v. EÚ C 341E, 16.12.2010, s. 81.
([2]) Ú. v. EÚ C 339, 14.12.2010, s. 41.
([3]) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1).
([4]) Smernica Rady 2010/23/EÚ zo 16. marca 2010, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o voliteľné a dočasné uplatňovanie mechanizmu prenesenia daňovej povinnosti v súvislosti s poskytovaniami určitých služieb, pri ktorých existuje riziko podvodu (Ú. v. EÚ L 72, 20.3.2010, s. 1).

(10) S cieľom zabezpečiť, aby možnosť uplatňovať mechanizmus prenesenia daňovej povinnosti vo vyššie uvedených prípadoch mali všetky členské štáty, je potrebná osobitná zmena smernice 2006/112/ES.

(11) Keďže cieľ navrhovaného opatrenia, ktorým je najmä riešenie podvodov v oblasti DPH prostredníctvom dočasných opatrení, ktoré sa odchyľujú od existujúcich pravidiel Únie, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov a teda ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

(12) Smernica 2006/112/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Smernica 2006/112/ES sa mení takto:

1. V článku 193 sa odkaz na „články 194 až 199“ nahrádza odkazom na „články 194 až 199b“;

2. Článok 199a sa mení takto:

a) Prvá veta v odseku 1 sa nahrádza takto:

„Členské štáty môžu do 31. decembra 2018 a minimálne na obdobie dvoch rokov stanoviť, že osobou povinnou platiť DPH je zdaniteľná osoba, v prospech ktorej sa uskutočnilo niektoré z nasledujúcich dodaní alebo poskytnutí:“;

b) V odseku 1 sa dopĺňajú tieto písmená:

„c) dodania mobilných telefónov, ktoré sú vyrobené alebo prispôsobené na použitie v spojení so sieťou, ktorej bola udelená licencia, a fungujú na stanovených frekvenciách, bez ohľadu na to, či majú iné využitie;

d) dodania zariadení s integrovaným obvodom, ako sú mikroprocesory a centrálne spracovateľské jednotky, v stave pred zabudovaním do výrobkov pre konečného používateľa;

e) dodania plynu a elektriny zdaniteľnému obchodníkovi, ako sa vymedzuje v článku 38 ods. 2;

f) poskytovanie certifikátov týkajúcich sa plynu a elektriny;

g) poskytovanie telekomunikačných služieb, ako sa vymedzuje v článku 24 ods. 2;

h) dodania herných konzol, tabletov a laptopov;

i) dodania obilnín a priemyselných plodín vrátane olejnatých semien a cukrovej repy, ktoré v nespracovanom stave nie sú bežne určené na konečnú spotrebu;

j) dodania surových kovov a kovových polotovarov vrátane vzácnych kovov, pokiaľ sa na ne inak nevzťahuje článok 199 ods. 1 písm. d), osobitná úprava pre použitý tovar, umelecké diela, zberateľské predmety a starožitnosti podľa článkov 311 až 343 alebo osobitná úprava pre investičné zlato podľa článkov 344 až 356.“;

c) Vkladajú sa tieto odseky:

„1a. Členské štáty môžu stanoviť podmienky uplatňovania mechanizmu uvedeného v odseku 1.

1b. Uplatňovanie mechanizmu uvedeného v odseku 1 na dodania akéhokoľvek tovaru alebo akýchkoľvek služieb uvedených v písmenách c) až j) uvedeného odseku podlieha zavedeniu primeraných a účinných oznamovacích povinností pre zdaniteľné osoby dodávajúce tovar alebo poskytujúce služby, na ktoré sa vzťahuje mechanizmus uvedený v odseku 1.“;

d) Odsek 2 sa nahrádza takto:

„2. Pri zavedení akéhokoľvek mechanizmu uvedeného v odseku 1 informujú členské štáty výbor pre DPH o uplatňovaní takéhoto mechanizmu a predložia výboru pre DPH tieto informácie:

a) rozsah pôsobnosti opatrenia, ktorým sa uvedený mechanizmus uplatňuje, spolu s druhom a črtami podvodu, ako aj podrobný opis sprievodných opatrení vrátane akýchkoľvek oznamovacích povinností zdaniteľných osôb a akýchkoľvek kontrolných opatrení;

b) opatrenia prijaté na informovanie príslušných zdaniteľných osôb o začatí uplatňovania mechanizmu;

c) hodnotiace kritériá umožňujúce porovnať podvodnú činnosť týkajúcu sa tovaru a služieb uvedených v odseku 1 v období pred uplatňovaním mechanizmu a po ňom, podvodnú činnosť týkajúcu sa iného tovaru a iných služieb v období pred uplatňovaním mechanizmu a po ňom, ako aj akýkoľvek nárast iných druhov podvodnej činnosti v období pred uplatňovaním mechanizmu a po ňom;

d) dátum začatia vykonávania opatrenia, ktorým sa uvedený mechanizmus uplatňuje, a obdobie, ktorého sa má toto opatrenie týkať.“;

e) Prvá veta v odseku 3 prvom pododseku sa nahrádza takto:

„Členské štáty, ktoré uplatňujú mechanizmus uvedený v odseku 1, predložia Komisii na základe hodnotiacich kritérií stanovených v odseku 2 písm. c) správu najneskôr do 30. júna 2017.“;

f) V odseku 3 druhom pododseku sa písmeno a) nahrádza takto:

„a) vplyv na podvodnú činnosť týkajúcu sa dodania tovaru alebo poskytnutia služieb, na ktoré sa toto opatrenie vzťahuje;“;

g) Odsek 4 sa nahrádza takto:

„4. Každý členský štát, ktorý po nadobudnutí účinnosti tohto článku zistil zmeny vo vývoji podvodnej činnosti na svojom území v súvislosti s tovarom a službami uvedenými v odseku 1, predloží Komisii v tejto súvislosti správu najneskôr do 30. júna 2017.

5. Komisia do 1. januára 2018 predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o celkovom posúdení vplyvu mechanizmu uvedeného v odseku 1 na boj proti podvodom.“.

Článok 2

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 3

Táto smernica sa uplatňuje do 31. decembra 2018.

Článok 4

Táto smernica je určená členským štátom.

V Bruseli 22. júla 2013

Za Radu

predsedníčka

C. ASHTON